

Tatiana Konderak
Uniwersytet Warszawski, Instytut Romanistyki

Donne-moi ton prénom!
czyli jak masz na imię?
Scenariusz zajęć z j. francuskiego dla przedszkolaków

Donne-moi ton prénom!
What is Your Name?
A Lesson Plan from French for Kindergarten Children

«**Nous avons tous un front**»¹

Nous avons tous un front,
deux yeux, un nez, un menton.
Donne-moi ton prénom
pour continuer la chanson.
Je m'appelle Félix,
tu t'appelles... Lila.
Elle s'appelle Lila!

Nous avons tous un front,
deux yeux, un nez, un menton.
Donne-moi ton prénom
pour continuer la chanson.
Je m'appelle Lila,
tu t'appelles Tilou
Il s'appelle Tilou!.....

Bouba / Pic pic / Pirouette

¹ Piosenka pochodzi z metody *Zigzag 1* autorstwa Hélène Vanthier i Sylvie Schmitt, CLE International 2011.

Cele wychowawcze, kształcące i poznawcze:

- integracja grupy i dobra zabawa i nauka w przyjaznej atmosferze,
- poznanie i utrwalenie imion koleżanek, kolegów,
- osłuchanie uczniów z językiem francuskim,
- nauka piosenki *Nous avons tous un front*,
- kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania i rozumienia ze słuchu,
- utrwalenie poznanego słownictwa i wdrażanie nowych słów w wypowiedź ustną,
- rozwijanie umiejętności rozumienia i mówienia w języku francuskim,
- rozwijanie spostrzegawczości, umiejętności kojarzenia i pamięci,
- odkrywanie własnych możliwości przez stwarzanie sytuacji do osiągnięcia sukcesów

Środki dydaktyczne: pluszowa maskotka; plakietka z imieniem nauczyciela; samoprzylepne karteczki, czarny pisak; miękka piłeczka; ilustracja do piosenki formatu A4 (zał.2), karty do piosenki (zał. 3 i 4); rysunki z bohaterami piosenki (zał. 1²); płyta z nagraniem utworem, odtwarzacz CD

Przebieg zajęć: Donne-moi ton prénom!

- Siadając z uczniami w kółeczku nauczyciel i maskotka witają się, mówiąc: *Bonjour les enfants!* Nauczyciel przypina plakietkę ze swoim imieniem i przedstawia się: *Je m'appelle...* dodając swoje imię. Następnie zadaje pytanie maskotce: *Comment tu t'appelles? Donne-moi ton prénom!* Maskotka po chwili zastanowienia podaje mu na ucho swoje imię, np. Mimi. *Aha! Tu t'appelles Mimi et moi, je m'appelle...* Pisz je jej imię na samoprzylepnej karteczce i przykleja maskotce.
- Teraz kolejno zadaje to samo pytanie i prosi o podanie imienia każdego ucznia, tworząc z mini dialog. Słyszac odpowiedź dziecka, np. Adaś, pisze imię na samoprzylepnej karteczce i przykleja uczniowi na ubranku, mówiąc: *Tu t'appelles Adaś et moi, je m'appelle...* W ten sposób poznaje imiona swoich uczniów, którzy mają okazję osłuchać się wielokrotnie z nowymi zwrotami w języku francuskim.
- Gdy wszystkie dzieci mają już przyklejone karteczki z imionami, bierzemy miękka piłeczkę i stajemy w okręgu. Nauczyciel podaje ją maskotce, mówiąc: *Je m'appelle... et toi?* Na co pluszak odpowiada *Je m'appelle Mimi, et toi?* i rzuca piłeczkę do wybranego dziecka. Każdy stara się w ten sposób przedstawić po francusku, zanim rzuci ją do kolegi/koleżanki. Oczywiście nauczyciel pomaga i wspiera w razie potrzeby zachęcając dzieci do udziału w zabawie³.

² *Fiche pour la classe n° 2*, <http://zigzag.cle-international.com/9782090383867> [dostęp: 9.07.2017].

³ Należy pamiętać, aby nie zmuszać dzieci do mówienia lub udziału w danej grze lub zabawie, jeżeli dziecko nie wykazuje takiej chęci. Są dzieci, które włączają się aktywnie w zajęcia językowe od pierwszych minut, inne potrzebują na to znacznie więcej czasu, kilka dni, tygodni czy nawet miesięcy. Pamiętajmy, że respektowanie okresu ciszy nie wyklucza działań zmierzających do rozwijania językowej

- Teraz sprawdzimy, czy nauczyciel i maskotka zapamiętali już imiona dzieci. Uczniowie zasłaniają karteczki z imionami rękami lub odklejają je, po czym nauczyciel zwraca się do każdego mówiąc: *Tu t'appelles...* Dużo radości sprawia dzieciom, gdy nauczyciel się pomyli, chłopcu przypisze imię dziewczynki, lub na odwrót. Humor i pogodna atmosfera zawsze wspomagają proces uczenia się/nauczania. Teraz maskotka mówi na ucho nauczycielowi imiona dzieci, a ten sprawdza, czy się zgadza: *Il / elle s'appelle...?* Pluszak też może się czasami pomylić.
- A czy ktoś zna imiona wszystkich kolegów i koleżanek w grupie? Ochotnik podaje imiona, używając wyrażenia: *Il / elle s'appelle...* Kto jeszcze spróbuje?

Avant la chanson

- Czas na naszą nową piosenkę. Siedząc w kółeczku, nauczyciel przedstawia dzieciom jej bohaterów (zał. 1), mówiąc *Il / elle s'appelle...*, *Félix, Lila, Tilou, Pic Pic, Pirouette, Bouba*, czyli on/ona się nazywa... Kładzie rysunki przed dziećmi powtarzając imiona bohaterów, następnie prosi o zamknięcie oczu: *Fermez les yeux!* i zabiera jeden rysunek. *Qui est-ce qui manque?* Uczniowie otwierają oczy i zgadują którego bohatera brakuje.
- W refrenie piosenki występują nazwy czterech części twarzy: czoło, oczy, nos i broda. Nauczyciel za pomocą czarodziejskiej różdżki zamienia dzieci w „gadające papugi”, które robią i mówią dokładnie to, co on. W różnej kolejności wskazuje na swoje czoło, oczy, nos i brodę, nazywając je po francusku. Najpierw robi to przesadnie powoli, jak żółw, po czym stopniowo przyspiesza, nadając zabawie dynamizmu.
- Zabawa „lampa-nos” wprowadza radosny nastrój, kształcąc jednocześnie umiejętność skupienia uwagi. Dzieci stoją w rozsypce twarzą do nauczyciela, który pokazuje na siebie i nazywa poznane części twarzy. Co jakiś czas mówiąc „*la lampe*” wskazuje na nią. Dzieci naśladują gesty nauczyciela, który po kilkakrotnym prawidłowym wskazaniu zaczyna się mylić, np. pokazuje nos, a mówi „*la lampe*”.
- Aby dać dzieciom okazję do ruchu, z kompletu rysunków do utworu (zał. 3 i 4) wybieramy te z częściami ciała, dokładamy te przedstawiające poznanych bohaterów piosenki i za pomocą masy mocującej przyklejamy je (wciąż nazywając) w różnych częściach sali. Zabawa ma na celu osłuchanie dzieci z nowymi słowami i utrwalenie ich znaczenia w połączeniu z obrazkiem. Najpierw przechodzimy od rysunku do rysunku wspólnie go nazywając, a następnie zadaniem dzieci jest podbiec do odpowiedniego obrazka zanim nauczyciel powtórzy trzy razy znajdującą się na nim część twarzy lub imię bohatera. W każdym momencie zabawę może poprowadzić ochotnik.

kompetencji komunikacyjnej małego ucznia w tym sprawności rozumienia ze słuchu. Zawsze zachęcamy, nigdy nie zmuszamy.

„Nous avons tous un front”

- Gdy poznaliśmy już większość słów występujących w utworze, nauczyciel pokazuje dzieciom ilustrację formatu A4 przedstawiającą treść piosenki (zał. 2). Na jej podstawie dzieci snują hipotezy, o czym ona jest. Następnie rozdaje ochotnikom rysunki z jej bohaterami i występującymi w refrenie częściami twarzy, po czym podaje wersję polską, wskazując odpowiednie obrazki⁴. Prosi dzieci o pomoc w ułożeniu z rysunków całego utworu.
- Posłuchajmy teraz naszej piosenki po francusku. Słuchając nagrania, nauczyciel wskazuje na rysunkach kolejne jej fragmenty. Przed drugim odsłuchem ponownie rozdaje rysunki bohaterów ochotnikom, którzy tym razem będą odgrywać ich role. Pozostałe dzieci z nauczycielem śpiewają refren.

Je m'appelle / tu t'appelles / il ou elle s'appelle

- Na zakończenie zaśpiewamy naszą piosenkę, zamieniając imiona bohaterów na imiona naszych kolegów i koleżanek. Refren śpiewamy wszyscy razem, zwrotkę zaczyna dziecko, które trzyma piłeczkę: **Je m'appelle...**, rzuca do wybranej osoby mówiąc: **Tu t'appelles...**, a wszyscy chórem dodają: **Il / elle s'appelle...**
- Żegnamy się z dziećmi, dziękując im za wspólną zabawę i naukę **Au revoir les enfant!**
A bientôt!

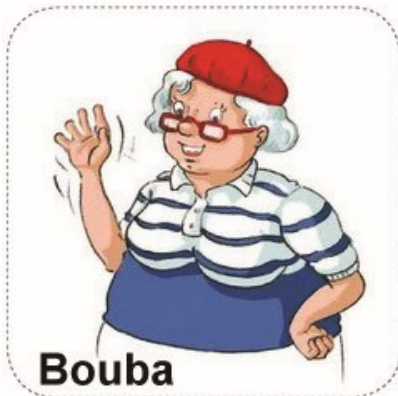
⁴ Jest to ten moment pracy z piosenką, w którym dziecko poznaje i utrwała znaczenie tekstu piosenki w języku ojczystym, łącząc go jednocześnie z odpowiednimi ilustracjami, a następnie również z gestami. Dzięki temu na kolejnym etapie można pracować już tylko z wersją obcojęzyczną, opierając się na rysunkach i gestach, których znaczenie jest już uczniom znane.

Félix

Lila

Bouba

Tilou

Pirouette

Pic Pic

